

[Svend Nielsen.]

Hensyntagen til Folkets Interesser er, hvad vi maa tilstræbe; der maa gøres Ende paa de Tilstande, at alle Vanskeligheder overvindes blot ved, at man lægger Byrderne over paa Folket. Nu maa i første Række Værnemagere og andre, som har tjent paa Krigen, staa for Skud. Hele Skatteordningen maa revideres, Hovedvægten lægges paa Skat af Indtægt og Formue, Skalaen maa være stærkt progressiv. I denne Forbindelse maa det understreges, at Tiden er inde til at fritage Alders- og Invalidere til nydere for Skat, uden at man derfor fratager dem Stemmeretten ved Kommunevalgene. Indirekte Skat paa Folkets almindelige Livsfornødenheder maa gaa samme Vej, som Tøjskatten er gaaet. Hele vor Skattelovgivning maa tages op til Revision, og bl. a. maa Sambeskatning af Ægtefæller ophæves.

Saa vel indadtil som udadtil maa det være Folkets Interesser, der sættes i Forgrunden, naar Afgørelserne skal træffes, og det er Folkets Krav, at Freden skal bevares og Demokratiet sikres. Derfor maa vi naturligvis tage vor Part af Forpligtelserne i De Forenede Nationers Verdensorganisation. I vor Udenrigspolitik maa tilstræbes et godt og ligeligt Forhold til alle Magter, uden at vi gaar ind i nogen Blokdannelse rettet mod den ene eller den anden Side. Vort Handelssamkvem med Landene skal udbygges baade mod Vest og mod Øst. Det maa være Demokratiets samlede Opgave paa alle Omraader at forhindre, at Nazismen nogen Sinde rejser sig igen enten i den gamle Klædning eller i ny Forklædning.

Som vort Bidrag til Sikring af Demokratiet og vor nationale Uafhængighed maa skabes en virkelig Folkets Hær, ikke blot i Ord, men ogsaa i Indhold. Hærens Demokratisering maa fuldendes ved den nye Forsvarsordning; der maa sikres Mandskabet demokratiske Rettigheder, og enhver, der har Evner og Lyst, maa kunne stige fra Geledet til de højeste Grader. Der maa ske en Forhøjelse af Lønningerne, og der maa sikres de indkaldtes Familier anstændige økonomiske Kaar, ligesom der maa skabes Garantier for, at de hjemsendte kan vende tilbage til deres Arbejde. Hele vor Forsvarsmagt maa gennemsyres af demokratisk og national Aand, og den maa have den bedst mulige tekniske Udrustning og Udannelse under Hensyntagen til Erfaringerne under Krigen. Som Supplement til Værnene maa skabes et frivilligt Hjemmevern med Frihedskæmperne som Grundstammen, men med Adgang for enhver

vaabenfør, der vil kæmpe for Land og for Folk.

Paa alle Samfundslivets Omraader maa der gøres op med planløse Hensyn og med de økonomiske Aarsager, der skaber social Utryghed i Hjemmene hos de mindrebede. Samfundet maa ubetinget have Haand i Hanke med alle de Problemer, der angaar Befolkningens Ve og Vel. Staten maa — ud fra Hensyntagen til Samfundets samlede Interesser og Behov — overtage Udenrigshandelen, særligt hvad angaar Indførsel af alle Standardvarer saasom Kul, Jern, Olie, Foderstoffer, Tekstilvarer o. lign., og maa gennem en planmæssig Fordeling af Raa-stofferne drage Omsorg for, at de Varer snarest bliver produceret, som Befolkningen savner mest.

Fordelingen maa gennemføres paa en saadan Maade, at f. Eks. Beklædning, Børnetøj og Cykledæk m. m. i Begyndelsen forbeholdes den arbejdende, ubemidlede Befolkning til Priser, denne kan betale. Saa længe der er Knaphed paa Varer, maa der gennemføres en retfærdig Rationering; det gælder ogsaa Tobakken. Hele Priskontrollen maa udbygges og gøres virkelig effektiv.

Krigen har vendt op og ned paa mange Ting, og gamle Teorier har maattet vige for nye. Overalt i Verden diskuterer man de økonomiske Retningslinier, man maa slaa ind paa for at sikre Genrejsningen og skabe lykkelige Kaar for alle Mennesker, og det ligger snublende nær at stille Spørgsmaalet paa den Maade, at naar hele Produktionsapparatet har kunnet udnyttede med Krig for Øje, maa det ogsaa kunne udnyttes og videreudvikles i Fredens Tjeneste. Men skal dette Hovedsynspunkt realiseres, maa den Planløshed, der præger Produktionslivet, fordi der disponeres ud fra smaalige Profitinteresser, erstattes med en virkelig planmæssig Tilrettelæggelse af Produktionen og en effektiv Udnyttelse af og Udvidelse af Produktionsapparatet. Men det kan kun gennemføres gennem en Nationalisering af visse udslaggivende Produktionsfaktorer og Ledelse af disse ud fra, hvad der tjener Samfundet og Folket. En saa samfundsvigtig Industri som Cementindustrien og hele Bygningsindustrien bør snarest overtages, og Kontrol med andre monopoliserede Industrier samt de store Pengeinstitutter gennemføres. Der maa føres en Penge- og Kreditpolitik med lavt Renteniveau, hvorved Produktion og Byggeri billiggøres og næringsdrivende og Landbrugere sikres ordentlige Kaar.

Hovedlinien i den Landbrugspolitik, der bør føres, maa tage Sigte paa at sikre